

לברית נשים באתות אפר

טו ויאמר מלך מצרים, למיילדת העברית, אשר שם האחת שפרה, ושם השנית פועה.
טז ויאמר, בילדכו את-העבריות, וראיתן, על-האבנים: אם-בן הוא והמתן אותו, ואם-בת הוא וחייה
יז ותיקראן המיילדות, את-האלקים, ולא עשו, כאשר דבר אליהן מלך מצרים; ותחיינן, את-הילדים.
יח ויקרא מלך-מצרים, למיילדת, ויאמר להו, מדוע עשיתן הדבר הזה; ותחיינן, את-הילדים.
יט ותאמרן המיילדות אל-פרעה, כי לא כנשים המצריות העבריות: כי-חיות הנן, בטרם תבוא אלהן המיילדת וילדו.
כ ויטיב אלקים, למיילדת; וירב העם ויעצמו, מאד.
כא ויהי, כי-יקראו המיילדות את-האלקים; ויעש להם, בתיים.
כב ויצו פרעה, לכל-עמו לאמר: כל-בן הילוד, היארה תשליכהו, וכל-בתו, תחיון.

1. מה מבקש פרעה מהמיילדות?

2. האם הן עושות את מה שהוא ביקש מהן?

3. האם התוכנית של פרעה לעצור את הילודה של עם ישראל מצליחה?

4. מהו השכר שמקבלות המיילדות מהקב"ה על שלא הרגו את הבנים של עם ישראל על פי פס' כא?

5. **בונס** - רש"י ורשב"ם עסקו בשאלות- מי עשה בתיים למיילדות? ומה הם אותם בתיים?

רש"י:

פס' כ' - ויטיב אלהים למילדת. מהו הטובה

כא ויעש להם בתיים. בתי כהנה ולויה ומלכות שקרוין בתיים. ויבן את בית ה' ואת בית המלך (מלכים א' ט א). כהנה ולויה מיוכבד, ומלכות ממרים, כדאיתא במסכת סוטה (סוטה יא ב):

רשב"ם:

פס' כא' - ויעש להם בתיים. לשומרם פן ילכו לעבריות היולדות.

השילמו את הטבלה בעזרת התשובה הנכונה מלמטה

הקב"ה

בתי סוהר

מעמד בעם ישראל

פרעה

רשב"ם	רש"י	
		מי עשה בתיים למיילדות?
		מה הם אותם בתיים?
		עיגון בכתוב (הוכחות מן הפס')

תקופת השואה כמו בימי שואה בני"י הצאצאים את היהודים מול מציאות חיים בלתי אפשרית, של מלחמת קיום וסיוע יומית, של מאבק על הישרדות, של שמירה על קידוש החיים, הפכה את הנשים לאחד האזרחים המרכזיים במאבק זה. כושר צמיחתן של הנשים במשברים, וכוח הסבל והאמונה שניחן בהם סייעו להן לשאת בתפקידן המסורתי של שמירה על מסורת המשפחה, גם במציאות של שבר בה כל המסורות המסורתיות התמוטטו.

2. צפו בסרטון [הבא](#) מספטמבר 1943 אחד שניצל כמעט במיוחד כתבן מה הרשתת כלפי גיבורת הסרטון במהלך הצפייה? אלו צרכים הובילו את גיבורת הסרטון?

3. קראו את הציונים הבאים של ניצולי שואה או בני משפחתם וכתבו לידי כל אחד מהם מה הייתה תרומתן של הנשים להישרדות בימי השואה?

"...הערצתי את אמי. התפעלתי מהשקט שלה, משליטתה העצמית, מחוכמתה, מכך שידעה להיאבק על החיים באומץ כזה, לגבור על הפחד, לגבור על הבהלה בזמנים אכזריים כאלה. אהבתי אותה על מסירותה ללא גבול ואהבתה הגדולה שרחשה לנו, למשפחה ("...הלינה בירנבאום, 'החיים כתקווה', ע' 33)

"...רבקה דברה על ליבנו שלא ניפול ברוחנו, שנמשיך את החיים כפי שחיינו לפני המלחמה, כל אחת כשם שחונכה בבית הוריה וברוח בית יעקב".

המשכתי לדאוג להכנת הארוחות באמצעות תנור הפרימוס שלנו, שהוסתר בין שתי מכונות תפירה, הרחק מעינו הבולשת של מנהל העבודה. פעמים, בישלתי מרק תפודים. לעיתים קרובות יותר, בשל המחסור בתפודים, רקחתי מרק סמיך מקמח ומים, מעט פיסות תפוחי אדמה וקמח מלח. הייתה זו ממש סעודת מלכים... הגברים הרעיפו ברכותיהם על ראשינו בתמורה לאותן סעודות, שהחיו ממש את נפשם. ואילו אנחנו בליבנו את רבציה והלה על העבודה שהורישו לנו- חותם נצחי של אהבה ורעות.

"במשך כל נדודינו השתדלנו תמיד לקיים מצוות הדלקת נרות לשבת ויו"ט. יש ותפוח אדמה נקוב שמילאנו אותו במרגרינה ופתילת סמרטוט בתוכו שימש לנו כנרות שבת בחשכת דלותנו...מה כוחם של נרות פשוטים אלו להדליק בליבי אש יקוד זו? לא ידעתי לתת הסבר להרגשה זו אך חשתי כאילו נשמותיהן של הצדקניות שבכל הדורות קשורות קשר אמיץ בנרות. אפשר שראיתי אותה שעה פניה של אימי המכוסות וחשתי כי זכותה זו של אימי יש בה כדי להאיר את ליבי הדווה ("מרים וינשטוק - האישה בשואה, אתר זכור)

"אין הזמן מתאים לספר לכן על כל מה שעבר עלינו, ובפרט איזה גיהנום היו החיים הללו עבור איש דתי. אולם עובדה אחת יש לספר: האמת של דרך האמונה התבלטה ונתגלתה לעין דווקא תוך הגלגולים ודרך העינויים האלו. מצויד וחדור אמונת אומן, אמונה שבלב, אפשר לעבור נתיב ייסורים קשה מנשוא בחיים ולהישאר בטהרה. במקום שסטו מדרך הצניעות, דווקא שם הכירו בערכה ובכוחה. במקום שנדרסו יושר ואהבה ברגל גסה, הרגישו בחשיבותם בחיים ואיזו צורה יש לחיים בלעדיהם."